

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Pisces. Getvs. Massæusm Stylo historico. Descriptio XCIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

VULPES. PISCANS.

Expressa ex Olao.

Descriptio XCI.

OMnes in vnam vulpem fraudes natura videtur concessisse. Nihil tam varium, solers, subdolum, versatile, fraudulentum: vna est in plagis septentrionalibus, vt in cæteris, sic in piscando, ingenio proflus admirabili. Obambulat igitur in ripa fluminis, & si quando pisciculorum, maxime vero cancrorum subijt desiderium, caudam villis, ferisque obstitam molliet demittit in flumen: hanc fummis aquis instar retis innatantem, cancri prædam, credo opportunam rati mordicus appetunt, sed illa summa celestitate caudam retrahit, & inhaerentem cancrum icu affligit ad terram, mox læta pabulatur.

BOS. VNICORNIS.

Ex Cæsaris libro 6. de bello Gallico.

Descriptio XCII.

EST bos cerui figura, cuius à mediâ fronte inter aures vnum cornu existit excelsius, magisque directum his, quæ nobis nota sunt cornibus: ab eius summo sicut palmae ramique late diffunduntur. Eadem est foeminae marisque natura, eadem forma magnitudoque cornuum.

ALCES IBIDEM.

Descriptio XCIII.

Sunt quæ appellantur Alces. Harum est consimilis capris figura, & varietas pellium: sed magnitudine paulo antecedunt, mutilæque sunt cornibus: & crura sine nodis articulisque habent: neque quietis causa procumbunt, neque si quo afflictæ casu considerunt, erigere sese aut subleuare possunt. His sunt arbores pro cubilibus; ad eas se ap-

plicant, atque ita paulum modo acclinatæ quietem capiunt, quarum ex vestigijs cum est animaduersum à venatoribus, quò se recipere consueuerunt, omnes eò loco, aut à radicibus subruunt, aut absciunt arbores, tantum vt summa species earum stantium relinquatur. Huc cum se consuetudine acclinauerint, infirmas arbores pondere affligunt, atque vna ipsæ concidunt.

VRI IBIDEM.

Descriptio LXXXIV.

VRi sunt magnitudine paulo infra elephantos, specie & colore & figura tauri: magna vis est eorum, & magna velocitas: neque homini, neque feræ, quam conspexerunt, parcent: hos studiose foucis captos interficiunt. Hoc se labore durant adulescentes, atque hoc genere venationis exercent, & qui iurimos ex his interfecerunt, relatis in publicum cornibus, quæ sint testimonio, magnam ferunt laudem. Sed assuescere ad homines, & mansuescere, ne paruuli quidem excepti possunt. Amplitudo cornuum & figura, & species, multum à nostrorum bouum cornibus differt. Hæc studiose conquista, ab labris argento circumeludent, atque in amplissimis epulis propoculis vtuntur.

PISCES.

GETVS.

Maffæus, Stylo historico.

Descriptio XCIV.

PER eosdem serè menses nouum, & multiplex aliud in mari miraculum exitit. Classis nauium nomen duce Georgio Britto, dum ex Lusitania Indiam perit, rostrata celsior Rhoterici Vastri Pereria in medio cursu repente veluti fræno equus adducto, ita substrit magno cum aqua sonitu, ac motu, qualis, vbi in vada, & syrtis incurritur, edic consuevit: eo ipso terrore percussimante, demissa verique hostes, profundum suæ dubio mare comperiant. Cum in flatis

vento velis haereret nauigium, nihilominus, despiciendi causa, quod esset nox, admotis ad marginem luminibus, implexam alueo ingentem belluam vident carinae centum, & quinque dodrantium longitudine applicuerat corpus, cauda gubernaculum illigat; atalis immanibus latera ad summum vsque cingebat, quas iam in altis per imprudentiam nonnulli manus iniecerant. Ad spectaculum adeo retum, ingenti visibili et horrore nautae, militisque perfusi, ut verò Jolij magnitudine vasto hiatu nouissime caput extulit, metu exanimati pene omnes, infernum profecto monstrum diuinitus immisissum credere, ad viuam tot noxiorum corpora gluticada.

Fauci, quibus in tanto dilectimine mens, animusque consisterat, consultandi gratia in vnam partem secedunt. Erant, qui contis & iaculis, balistisque depellendum suaderent cetum: alij contra nil magis talitemore vitandum aiebant, ne tanta molis animal vulneribus irritatum concussa ipso, & agitatione violenta nauem euecteret: in summa inopia consilij, cum nihil explicaretur, & maior in singula momenta terror instaret, suppliciter, ne demissile pacem, & veniam Dei, & ecclestium exsolcere, atque ad vota, precesque confugere placitum est. Neque ea irrita fuisse. Sacerdos cum limteo, & stola, & signo crucis, in medium prodijt. Ab eo factis carminibus, & exorcismis delinita bellua (mirum dictu) nulla cuiusquam noxa relicto nauigio, cum e portentosis narium fistulis ingentem refluxisset aquae vim, sese admodum placido lapsu in mare demisit.

B A L E N A.
Tinemuthana.

Expressa ex Olio magno.

Descriptio. XCVI.

Belluam molis ingentis in arenam Tinemuthanam aësus proieci, quam dum ego describo, fabulam te audire putes, rem tamen veram narro.

Balena est longitudinis vlnarum triginta, vel si maioris nonaginta pedum, latera quasi magnitudinis propagacula triginta costarum

ordines obuallant, quarum vnaquaque ad viginti ferme pedes excurrit, sesquipedali pariter ambitu collecta. Duas circumquaque pinas arrigit, quindecim pedum, tanta immunitatis, ut vna decem bubus deportanda satis esse possit. Tres illi ventres hiant, imo vasti specus, & voragine, in quibus edendi inexplabilis cupiditas, & aeterna penè famés regnar, cauda bifurcata, & ferrata in latitudinem septem vlnarum diffusa panditur.

Monstrosa omnia, sed nihil capite monstruosius, dices in eo tanquam in arce immanis belluae diritatem consedis. Eius longitudo vsque ad rictum septem vlnarum: eadem mensura linguae fuit: oculorum intervalla quindecim cubitos collegerunt. Oculi soli, & nares tanto corpori valde impares, & quales bubus esse solent, rictus instar inferni barathri, sex vlnarum longitudine, ad elades animantium multiplices, & mundi fanera panditur, maiore aliquanto spatio, maxillae horribiles excurrunt, quae ingentium arborum moles adaequant. Non vnum pisci guttur, sed triginta varijs quasi euniculis, & meatibus cœcila, quorum quinque prægrandia ad voracitatem simul, & terrorem composita. Dentium vicem habent laminae corneae, etiam pilis, quod mireris, obsita, quibus ferale palatum ruget veluti plumbo, ferroque cataphractum: ad summum duae in capite cataractae, quibus immensos aquarum vortices eiecit. Tetra omnino bellua, qua nihil immanius, vnquam, aut visum est, aut creditum: ea cum mortua in litus appulisset magna ex parte discepta, centum ferme ingentia plaustra suis reliquijs impleuit.

Addenda hic Balenarum & Orçarum pugnae ex Plin. l. 9. c. 6.

B A L E N A R V M E T O R C A R V M
pugnae.

Ex Plinij lib. 9. cap. 5.

Descriptio. LXCVII.

Hoc scire Orcas, insectam his belluam, & cuius imago nulla repræsentatione exprimi possit alia que carnis immisce dentibus

B l b b 3. bus